

FERRARIA

DVCA TVS.

Termini.

Ferrariae
Nomen.

Conditoris.

Suum.

Qualitas.

Ædificia.

Arces.

Dignitas.

Itiones Pontificis Maximi, five sedis Apostolicæ, descripturus, initium faciam; ut in aliis, ab occidente, ubi primum occurrit FERRARIENSIS. Ducatus, qui ab oriente habet mare Adriaticum, à meridie Bononiensem agrum cum Romanula, ab occidente comitem Mirandulanum, à septentrione autem Polcenium Rhodiginum.

Ferrariæ unde nomen datum, valde variatur. Quidam à Frattis, quæ lingua vernacula Virgulta, Primaque Silvestria: nonnulli à Fabro quodam Ferrario: sunt qui à Ferro derivant, quotannis ab incolis olim censu nomine Ravennatibus pendis solito; uti Argenta ab Argento; Auriolum ab Auro præstanto. Veritati maxime consentaneum, Ferrariam nuncupatam ab Ferrariole, quæ trans Padum erat, colonis huc ex Theodosii Imperatoris decreto translatis, anno CCCXXXIII: quo tempore vicus fuit absque muris abスマragdo Exarcho, circa annum 10XCV fossa moenibusque septus; paullatimque ita auctus, ut tandem in nobilissimam civitatem commutatus fuerit; vetere Präfusatū ab Vitaliano P. M. huic circa annum 10CLVII traducto: aliisque duodecim pagis finitimis illi subjectis ab Constante II Imperat. qui multa ipsi largitus est privilegia. Hodie Ferrara audit. Conditam ab Trojanis cum Mutina, Cremona, Ateste, Vicentia, Placentia, Verona, Aquileja, Concordia, Mantua, & aliis, adserit ex novitiis scriptoribus Gabriel Venetus. Adsidet ripæ Padi amnis, quo qua Ortum Austrumque respicit, adluitur. Cœlum ipsi crassius, ob situm palustrem. Plateas habet rectas, longas, amplas, quarum plerasque Leonellus Marchio primum coctis stravit lateribus. Ædificiis cum publicis, licet non magnis; tum privatis supra modum est ornata. Maximum est urbis Fanum. Arx illi duplex, una ad flumen, altera è regione S. Georgii, Ducas sedes; utraque satis munita. Populo frequens, rebus ad vitam necessariis abundat. Non in aëna inter primas Italiae urbes merito censenda; caput sedesque Ducatus Atestinæ familiæ, nobilitatis & antiquitatis stupendæ: sub qua inclita gente maxime Nicolaø tertio, & Hercule primo, mirifice crevit cum opibus, tum ædificiis publicis, adeo ut de hujus urbis laudibus non sicut poëta egregius Iulius Cæsar Scaliger cecinerit:

Inlyta, quæ patulo fruitur Ferraria cœlo,
Regiras rerum limine ditat aquas.
Italia.

Aurea nobilitas, studiorum nobilis oc̄
Ingenia, audaci pectore prompta manus;
Magnanimique Duces, genus alto è sanguine Divum:
Per fugium profugis maenia sancta viris.
Vos me luctificæ redeuntem è fragis acervis,
Quos vetus ex ima sede Ravenna gemit;
Germano in pugna amissi, fortique parente,
Quo matri victæ vita dolore fugit;
Ornatum elogiis, decoratum nomine regum,
Auctum Felsineare restitutis ope.
Salvete Heroes, & quæ sanctissima tellus,
Fratrisque ac matris, patris & ossa tegis.

Familias habet celebres & opulentas. Legi-

Familiae.
Res gestæ.

tur olim in fide fuisse Cæsarum, Pontificum Romano-
rum, & Exarchorum. His aliquoties auxilio fuit con-
tra Langbardos, quorum Regem Desiderium
quum Karolus Magnus debellasset, opidaque
Exarchatus Romano tradita essent Pontifici,
hæc Cæsareo fere paruit Imperio: dein circa an-
num 101 ab Henrico III Imp. bello subacta,
& Mathilde Comiti adtributa, ab eaque rursum
Pontifici Romano donata, & aliquamdiu possessa;
tandem circa annum 1095 Marchionum Ate-
stinorum subdita est imperio, rursusque anno 1095
1098 Clementis VIII, P. M. opera Sedi A-
postolice restituta. Concilium hic celebrarunt
Eugenius IIII, P. M. anno 1095 XXXVIII;
cui Græcorum Imperator Ioannes Palæologus
& Iosephus Patriarcha Constantinopolitanus
interfuere. Gravi terræmotu concussa est anno
1098, & intra bidui spatium prope fundi-
tus vastata. Academiam ibi instituit Frideri-
cus II Imperator in Bononiensem contume-
liam. Floruerunt in ea magna ingenia: Angelus
Aretinus, Bartholomæus Salicetus, Felinus Sandeus, An-
dreas Alciatus, Guarinus Veronensis, Theodorus Gaza,
Cælius Calcagninus, Baptista Guarinus, Nicolaus Leo-
nicenus, aliique. Bibliotheca est apud Carmeli-
tatas, non contemnendam habens veterum co-
dicum copiam. Nobilitarunt urbis nomen Viri
maximi: Antonius Beccarius, Scodræus Episcopus, Clari Viri.
Ordinis Prædicatorum monachus; Felinus San-
deus Episcopus I C. Hieronymus Savonarola, Francis-
cus Silvester, summus Antistes sodalitatis Prædi-
catorum; Io. Maria Riminaldus, I C. Peregrinus
Priscianus, patriæ Illustrator, Ludovicus Ariostus,
Poëta, Auctor Orlandi Furiosi, cuius Epita-
phium apud Benedictinos tale est:

Hic Ariostus est situs, qui comicò
Aures sparsit theatri urbanas sale,
Satyraque mores strinxit acer improbos,
Heroa culto qui furentem carmine,
Ducumque curas cecinit, ac prælia,
Vates corona dignus unus triplici,
Cui trina constat, quæ fuere vatibus
Grajis, Latinis, vixque Hetruscis singula.

Ager.

Z z

Cælius